

men blot erklærer, at det Sele duer ikke; det dekreterer man, og dermed er man færdig; men naar det er den almindelige Betydning af Afseining, saa tror jeg, at det vilde være overordentlig uretfærdigt, om den ærede Ordfører vilde anvende den Betegnelse paa min Gjennemgaaen af Flertallets Forslag. Jeg tror nemlig, at jeg tillod mig at gaa saa nøie ind paa Enkelthederne deraf, jeg tror, at jeg søgte efter bedste Gode at paavise hvor der var Feil, og hvor der var Mangler, og at jeg drog mine Slutninger med en saadan Starphed og Bestemthed, at Betegnelsen Afseining umulig kan finde Anvendelse paa min Behandling af Flertallets Forslag. Skulde den ærede Ordfører have anvendt Begrebet Afseining i den Betydning, at Flertallets Betænkning ved mine Bemærkninger var som feiet væk med det Samme, saa vilde det virkelig være en meget stor Kompliment til mig, men jeg tror heller ikke, at det var den ærede Ordførers Mening. Hvad den ærede Ordfører bemærkede om Realiteten af de Uttringer, jeg fremsførte, forekom mig meget svagt. Den ærede Ordfører holdt sig egentlig til tre Punkter og da først til Kjøbenhavns Søbefæstning, idet han syntes vel tilfreds med at have, som han sagde, min Erklæring for, at Fortet paa Middeldgrundten foreløbig slet ikke var nødvendigt, og at der, naar det var nødvendigt, ikke kunde være Tale om Andet, end at det maatte suppleres med 3—4 andre Forter. Det Sted, hvorfra den ærede Ordfører har taget denne Erklæring, er saa vidt jeg veed en Betænkning, som er afgiven af en Kommission, der blev nedsat i 1872, og som, hvis jeg hukker ret, afgav sin Betænkning samme Aar. Nu skal jeg for det Første bemærke, at Kommissionsarbejder har Noget tilfælles med Udvalgsarbejder, det nemlig, at de i Reglen komme til at hvile paa Kompromisser. Derksom ethvert enkelt Medlem i en saadan Kommission skulde have sin Mening fuldt, rent og klart frem, saa vilde det i Reglen ende med, at en saadan Kommission opløste sig i akkurat lige saamange Mindretal, som der var Medlemmer, og derfor maa man ogsaa altid slaa af paa sine Fordringer, forsaavidt man paa nogen Maade anser det for forvarligt. Næst efter at bemærke, at der var et Par Medlemmer i Kommissionen, som ikke vilde gaa ind paa den ovenfor fremsatte Tanke, skal jeg, da den ærede Ordfører har fremdraget mig personlig, benytte Anledningen til at sige, hvorfors jeg gif med dertil. Situationen var nemlig den, at naar der var Tale om at udføre et Bombardement paa Kjøbenhavn, var man fra alle Sider enig om, at de Skibe, der skulde udføre dette Bombardement, maatte være pantsrede Fartøier og maatte udføre Bombardementet paa den Maade, at de, forsaavidt de vare dybere stikkende, end at de kunde gaa gennem Drogden, og det vilde de fleste af dem være, seilede nord fra ned i Hollænderdybet til Svælget, der ligger i Sammenstødet mellem Konge-

dybet og Hollænderdybet, vendte derne og gif tilbage nord paa til Middeldgrundten. Der vare de saa paa en Afstand fra Rheden og Kongens Nytorv af henholdsvis 7,000 og 9,000 Alen, hvorved jeg skal bemærke, at efterhaanden som de komme op i Hollænderdybet, stiger denne Afstand ikke ubetydeligt. Det var maaske derfor lidt vel meget sagt, naar det, hvad jeg ikke hukker men som den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa forleden Dag, at den nordlige Del af Middeldgrundten var indbefattet i disse Tal. Men saa var Sagen fremdeles den, at naar man undersøgte de Pantserfibe,ksom der overhovedet kunde være Tale om at føre ind os, saa viste det sig, at paa Grund af den Konstruktion, de havde, og den Elevation, det vil sige, den Høideretning af Kanonerne, der kunde gives dem, og som jo bestemmer deres Rækkeevne, kunde et Bombardement ikke udføres som Marinumstrækning paa synderlig over 9,000 Alen. Saalænge disse Forhold bestode, kunde det vistnok være tvivlsomt, om man skulde give efter for dem, eller om man alligevel skulde holde fast paa, at føre Udvidelsen af Søbefæstningen frem i første Linie; men da der senere var saa mange andre Forhold, som lagde Beslag paa Opmærksomheden, var jeg tillige med Andre af den Anskuelse, at man paa dette Punkt maatte se Lidet an. Hvad skete imidlertid? Det varede imidlertid ikke længe, inden man foretog hensigtsmæssige Forandringer i denne Retning ved Skibene, ligesom ogsaa ved Skytset og navnlig dets Underlag, saaledes, at det var istand til at kunne udholde det voldsomme Stød, der naturligvis fremkommer ved et saadant Studs Afgang, og bliver stærkere, jo mere Kanonerne reises iveauet. Dette var dog endda ikke det Børste; thi den Forandring, som derved var foretaget, forsøgede jo ikke den forholdsvis ringe Skytsmængde paa disse Skibe; men der var en Ting, som var meget værre, og det var, at Preusserne under Krigen i 1870 kom til den Overbevisning, at de maatte søge at faae deres Skyts, selv det større Felttskyts, indrettet saaledes, at de i en Afstand af ca. 1 Mil vilde være istand til at kunne udføre et Bombardement dermed, hvilket man hidtil ikke havde anset for gjørligt. Naar Elevationen af disse mindre Kanoner kom højere end til en Afstand af 10,000 Alen, saa bevirkedes derved, at Stødet blev saa voldsomt paa Kanonen, at denne ikke kunde udholde det. Man havde saaledes med en af Beleiringskanonerne ved Paris det Tilfælde, at man skød paa og naaede en Afstand af 1 Mil; men man skød da kun dette ene Skud med den. Dette har man nu søgt at overvinde, og det er ogsaa lykkedes, og nu er Situationen altsaa den, at man ikke blot fra Hollænderdybet og Middeldgrundten, men endog saa fra Farvandet, som ligger 2 à 3,000 Alen længere borte, er istand til ikke blot med de Kanoner, som findes paa Pantserfibe, men ogsaa med al-